

[Kristen Amby.]

er blevet enig om en Grundlovsændring, og nyt Valg til Rigsdagen som Følge deraf er foretaget baade til Folke- og Landsting, saa maa det være Regeringens Sag at skønne over, hvorvidt man vil fremme Sagen ved at lade den gaa til Folkeafstemning. Saadan ligger jo Forholdet. Regeringen maa naturligvis skønne over, naar Valget har fundet Sted, om den, alle Forhold taget i Betragtning, finder det rimeligt at fremme Sagen yderligere. Skønner man, at det ikke er rimeligt, bl. a. fordi man nu vil ind i en Realitetsforhandling angaaende Grundlovsændringer, saa kan man lade være dermed. Hverken for Bogstav eller Aand er der noget Forfatningsbrud i dette, endstige at der skulde være Anledning til at bruge det højtidelige Udtryk, det ærede Medlem *tillod* sig at bruge, at vi har aflagt Ed paa at holde Forfatningen. Det er en aaben og klar Fremgangsmaade, der har til Formaal, at Partier og Medlemmer bliver dømt ude hos Vælgerne ved det kommende Valg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby syntes nu at ville være meget imødekommende, for at jeg kunde redde min Samvittighed. Jeg vil gerne sige, at det er slet ikke det, det drejer sig om. Den er jo i Orden, naar Grundloven holdes, og den holder nok paa det Punkt, det tror jeg. Nej, det, det drejer sig om, er, at jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem og hans Parti, maaske lokket dertil af den højtærede Udenrigsminister, hvad jeg i øvrigt beklager, er kommet ind i noget, som man ikke rigtig har tænkt igennem, og som ikke kan holde. Det, det drejer sig om, er at komme til et Resultat, der medfører, at det ærede Medlem og hans Parti ikke kommer til at gøre noget urigtigt. Det ærede Medlems sidste Bemærkning er for saa vidt et Bevis paa, at man er kommet ud i noget, som man ikke helt har tænkt igennem. Det ærede Medlem siger, at hvis det kunde redde min Samvittighed, skulde det ærede Medlem i og for sig ikke have noget imod efter Valget, hvor begge Ting havde været opløst, saa at konfirmere denne Genneførelse, som var sket for at faa Landstinget opløst. Ja, men det mener det ærede Medlem ikke, for saa var det en Grundlovsændring, der var gennemført, og det ærede Medlem mener jo netop, og har udtalt det her, at det kan man ikke, man kan

selvfølgelig ikke tage Grundlovsændringen i to Trin. Grundlovsændringen maa gennemføres paa en Gang; men hvis det ærede Medlem gik den Vej, han her siger, og fik Vedtagelsen konfirmeret ved en Folkeafstemning efter Nyvalgene til Tingene, saa vilde den første Grundlovsændring være vedtaget, og saa skulde man derefter til at begynde paa den næste.

Dette viser, at det ærede Medlem ikke er helt klar over disse Problemer. Det er der ikke noget at sige til, men det ærede Medlem maa ikke for at forsvare det Standpunkt, han er kommet ud i, sige, at det, man her gør, ikke i mindste Maade er imod Grundloven. Det er ikke rigtigt, det kan det ærede Medlem ikke fastholde. Det, han gør, i det Øjeblik han gaar den Vej, han har sagt, det er, at vi vedtager en Grundlovsændring, som det er vor Hensigt ikke at føre videre, medens det ærede Medlem ved, at det er Grundlovens Mening, at naar man gennemfører en Grundlovsændring og derigennem opløser Landstinget, da er Formaalet med det hele ikke Opløsning af Landstinget, men at gennemføre en Grundlovsændring. Derfor er dette at ville argumentere i den modsatte Rækkefølge at snigløbe Grundlovens Bestemmelser. Det tror jeg ikke at det ærede Medlem vil, og jeg betragter det som givet, at dette høje Ting ikke gaar med dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det glæder mig, at det ærede Medlem sagde, at han betragtede det som givet, at dette høje Ting ikke gik med dertil, altsaa understregede, at det er i hvert Fald ikke noget, som et andet højtæret Ting har et særligt Forhold til.

Det ærede Medlem fremsatte en bestemt Bemærkning, som jeg maa anholde, den, at mit Parti, lokket dertil af den højtærede Udenrigsminister, skulde have indladt sig paa disse Ting. Jeg kender ikke den kronologiske Orden, hvilke Udtalelser der er kommet først, men jeg ved i alt Fald, at de Anskuelse, der er givet Udtryk for her, de er ældre end den 5. eller den 7. Maj, da Udenrigsministeren kom til Danmark. I øvrigt er Forholdet mellem den højtærede Udenrigsminister og det Parti, jeg tilhører, det hjerteligst mulige, saadan som jeg har Indtrykket af, at ogsaa den højtærede Udenrigsministers Forhold til de øvrige Partier og deres Medlemmer er. Han er virkelig en Mand, der staar over Partierne i denne